

עין משפט
נר מצוה

בד א מיי פ"ח מהל' עבדים הל"ג נכדז וכריי בניטין לט. דלרין ג"ש סמג לזאן קמ טוש"ע יו"ד סי' רסו סעי' סד:

ב נמיי פ"ב מהל' מלכים הל"ג טוש"ע אה"ע סי' ב סעיף ה בהגה':

בה ג מיי פט"ו מהל' אסורי ביאה הל"ז סמג לזאן קח טוש"ע אה"ע סי' ד סעי' כב:
כו ד מיי שם פ"ט הלכה יא סמג שם טוש"ע אה"ע סי' י סעי' כב:

מוסף תוספות

א. (מפרש מה הוקשה לר"י) ולא נהירא ההוא דחתם היה תלמידו של רבא והאיך יתכן שיתמל ביום שנת רבי והיה תלמידו של רבא רבא אמרין ביום שמת רבי נולד רב יהודה וביום שמת רב יהודה נולד רבא וכו'. מוס' הלא"ש ועי' מהרש"ם ב. בההוא סטול הנוף. ריע"ף.

תוס' ר"י חוקן

זו דברי ר' מאיר. מתני' דהני דעלו פסולין לאיין ישראל דמשמע דאיין כל ארצות בחזקת כשרות חזין מבבל. נושא ממוזר. דלא איקרי קהל. הילכך אינהו נלא הוו בכלל לא יבא ממוזר בקהל ה'.

תורה אור השלם

- וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:
- וְגַר אֱלֹהִים טָרֵם יִבְכֶּה וּשְׂמוּאֵל כִּשְׁבַּב בְּרוּכָל יי' אֲשֶׁר שָׁם אֵינֹן אֱלֹהִים:
- פֶּרֶשֶׁה צִיּוֹן בְּגִיּוֹה אֵין מִנְחָם לֵה צִוָּה יי' לִיעֻקֵּב סִבְיָיו צִרְיוֹ הִתְקַה יְרוּשָׁלַם לְגִדֵּה בִינֵיהֶם:
- וְהָיָה כְּהֻכָּא יַפְלִטִיהוּ בִן בְּנֵיהּ מֵת וְאֵפֶל עַל פְּנֵי אֲזוּעֵק קוֹל גְּדוֹל אָמַר אָהָה אֲדִי יי' בָּלָה אַתָּה עֲשֵׂה אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. יִחְזָקָל יא ג א
- וְתִשָּׂא אֹתִי רִחוֹ וְתִבָּא אֵתִי אֶל שַׁעַר בֵּית יי' הַקְדַּמוֹנִי הַפּוֹנֶה קִדְמָה וְהִנֵּה בִּפְתַח הַשַּׁעַר עֹשִׂים וְחֻמְשָׁה אִישׁ וְאֶרְאָה בְּתוֹכָם אֵת יְאֻנְיָהּ בִּן עֶזֶר וְאֵת פִּלְטִיָּהוּ בִן בְּנִינְהוּ שְׂרֵי הָעָם: יִחְזָקָל יא א
- וְכָא אֹתִי אֵל חֲצַר בֵּית יי' הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח הַיֵּכָל יי' בֵּין הָאֵוִלִם וּבֵין הַמּוֹנֵחַ כַּעֲשָׂרִים וְחֻמְשָׁה אִישׁ אַחֲרֵיהֶם אֵל הַיֵּכָל יי' וּפְנֵיהֶם קִדְמָה וְהִמָּה מִשְׁתַּחֲוִיֵּיהֶם קִדְמָה לְשִׁמְשׁ:
- וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקֵּנֵת כֶּסֶף וּמִקְלָה אֹתוֹ אִזּו יֵאָבֵל בּוֹ: שְׁמוֹת יב מד
- וְהָיָה עֲלֵיהֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהָרְתָם מִלֵּל טְהוֹרִים וְטָהָרְתָם וְטָהָרְתָם וְטָהָרְתָם: זכריה טו

עב:

הַיּוֹם יושב בחיקו של אברהם אבינו. פירש בקונטרס יש אומרים מת וא"כ אין זה רב אלא צר אהבה שצגמרא ונראה לומר יושב בחיקו של אברהם שנכנס לצרית מילה וזה רב אלא צר אהבה שהארץ ימים הרבה משמת רבי עד דורות אחרונים צימי רב נחמן

צר ילחק כדלמריי צ"צ (דף כב,6). אֵלך ר"י פי"א דשני רב אלא צר אהבה הו"ט: **חמשה** קהלִי כתיבי. פי"א גבי אזהרת פסולי יוחסין אצל קהל דגזי פלוע דכא לא חשיב דלאו בפסולי יוחסין משתעיב עוד אומר ר"י משום דלא שייך ציה קהל: וחד

ובא השמש עד שלא כבתה שמשו של עלי וזרחה שמשו של שמואל הרמתי שנאמר וַיָּגֵר אֱלֹהִים טָרֵם יִבְכָּה וּשְׂמוּאֵל שׁוֹכֵב וְגו' (צוה ה' ליעקב סביביו צריו) רב יהודה אמר כגון הומניא לפום נהרא יויהי כהנביא ופלטיהו בן בניהו מת ואפול על פני ואזעק קול גדול ואומר אהה אדני ה' רב ושמואל חד אמר לטובה וחד אמר לרעה מאן דאמר לטובה כי הא דאיסתגדרא דמישין חתניה דנבוכדנצר הוה שלח ליה מכולי האי שבייה דאייתית לך לא שדרת לן דקאי לקמן בעי לשדורי ליה מישראל א"ל פלטיהו בן בניהו אנן דחשבינן אֵיןֹוּ מִקְמָךְ חָבָא וְעַבְדִּין נִיזְלוּ לְהָתָם (ואמר נביא מי שעשה טובה בישראל ימות בחצי ימיו מאן דאמר לרעה דכתיב וְתָבֵא אוֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית ה' הַקְדַּמוֹנִי הַפּוֹנֶה קִדְמָה (והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם וכתיב וַיָּבֵא אוֹתִי אֶל חֲצַר בֵּית ה' הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח הַיֵּכָל ה' בֵּין הָאוּלָם וּבֵין הַמּוֹנֵחַ כַּעֲשָׂרִים וְחֻמְשָׁה אִישׁ אַחֲוֵיהֶם אֵל הַיֵּכָל ה' וּפְנֵיהֶם קִדְמָה (ממשמע שנאמר ופניהם קדמה וְאֵינִי יוֹדַע שְׁאֲחֹוּרֵיהֶם כֻּלְּפִי מוֹעֵרֵב מֵהַ תִּלְמוּד לומר [אחוריהם] אֵל הַיֵּכָל ה' מַלְמֵד שְׁהוּי (ס' מפריעין עצמם ומתריזין עצמם כלפי מעלה וקאמר נביא מי שעשה הרעה הזאת בישראל ימות על מיטתו תחתיים דשמואל דאמר לרעה דאמר רַבִּי חִיִּיאֵ בַר אֲבִין אֲמַר שְׂמוּאֵל מוֹשְׁבָנִי הָרִי הִיא כְּגוּלָה לְיוֹחֲסִים מִיִּשּׁוֹן לֹא חִשּׁוֹ לֹה לֹא מִשּׁוּם עֲבֻדוֹת וְלֹא מִשּׁוּם מַמְזוּרוֹת אֲלֹא כְּהֻנִּים שְׁהוּי בַּה לֹא הַקְפִּידוּ עַל הַגְּרוּשׁוֹת לְעוֹלָם אִימָא לך שמואל אמר לטובה ושמואל לטעמיה דאמר הַמַּפְקִיר אֶעְבְּדוּ יֵצֵא לַחִירוֹת וְאִינוּ צִרְיָךְ גַּם שַׁחְרוּר שְׁנֵא' (כל עבד איש מקנת כסף עבד איש ולא עבד אשה אלא עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד עבד שאין לרבו רשות עליו אין קרוי עבד אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים כל ארצות בחזקת כשרות הם עומדות אמימר שרא ליה לרב הונא בר נתן למינסב איתתא מחזוייתא אמר ליה רב אשי מאי דעתך דאמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר' מאיר אבל חכ"א כֹּל אֲרָצוֹת בַּחֲזָקַת כְּשֻׁרוֹת הֵן עוֹמְדוֹת (והא בי רב כהנא לא מתני הכי ובי רב פפא לא מתני הכי ובי רב זביד לא מתני הכי אפ"ה לא קיבלה מיניה משום דשמיע ליה מרב זביד דנהרדעא ת"ר (ט' ממזירי ונתיני בַּטְּהוּרִים לַעֲתִיד לְבֹא דְבָרֵי ר' יוֹסִי ר' מֵאִיר אֹמַר אֵין טְהוּרִים אֲמַר לוֹ ר' יוֹסִי וְהֵלֵא כְּבֵר נֶאֱמַר וְזָרְקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וְטָהַרְתֶּם אֲמַר לוֹ ר' מֵאִיר כִּשְׁהוּא אֹמַר מִכָּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם וְלֹא מִן הַמַּמְזוּרוֹת אֲמַר לוֹ ר' יוֹסִי כִּשְׁהוּא אֹמַר אַתְּהָר אַתְּכֶם הוּי אֹמַר אֵף מִן הַמַּמְזוּרוֹת בְּשִׁלְמָא לְרַבִּי מֵאִיר הֵיִינוּ דְכַתִּיב וַיֹּושֶׁב מִמּוֹזַר בְּאַשְׁדּוֹד אֲלֹא לֹר' יוֹסִי מֵאִי וּיֹושֶׁב מִמּוֹזַר בְּאַשְׁדּוֹד דְּהוּו דְּמוּ בַּה לְנוֹכְרַאִין אֲמַר רַב יְהוּדָה אֲמַר שְׂמוּאֵל הֲלֹכָה כְּרַבִּי יוֹסִי אֲמַר רַב יוֹסֵף אִי לֹאוּ דֹאמַר רַב יְהוּדָה אֲמַר הֲלֹכָה כְּרַבִּי יוֹסִי הוּה אֹתִי אֲלִיהוּ מִפִּיק מִיֻּנָּן צוּרִנִי צוּרִנִי קוֹלְרִין (ת"ר ג' נושא ממוזרת דְּבָרֵי ר' יוֹסִי ר' יְהוּדָה אֹמַר גַּר לֹא יֵשֵׁא מִמּוֹזֵר (דאחד גר אחד עבד משוחרר וחלל מותרים בכהנת מ"ט דרבי יוסי חמשה קהלי כתיבי חד

לנוכריין. תרגומו של ממזר. והכי קאמר וישנ העם שהיה מנוכר מגבול ארלו ונטרד ארץ ישראל ויהושע חלקה להם אע"פ שלא נכבשה צימיו דכתיב (וַיהוֹשֻׁעַ יג) אֶתֶּה זִקְנַת בָּאֵת צִימִים וְהָאֶרֶץ נִשְׁאֲרָה הִרְבֵּה מֵאֵד לְשֹׁתָהּ וְקֹא חֲשִׁיב וְאִילַּן חֲמֶשֶׁת סַרְנֵי פִלְשְׁתִּים הָעוֹמִי וְהַאֲשֻׁדִּי וְגו': לְוֹרִנִי לְוֹרִנִי. חצורות חצורות. ל"א קולרין קולרין והוא לשון מעשה בקולר של צני אדם דסוף יצמות (דף קכב): גר נושא ממוזר. דקסצר קהל גרים לא איקרי קהל גרים אלא קהל גרים צדקה. ואלע"פ שהכהנים אסורים בגיורת ומשוחררת וחללה דקסצר לא הוזהרו כהנות כשירות להנשא לפסולין לאותן שהפסול אינו מוזהר עליהן כגון אלו: **חמשה קהלי כתיבי**. גבי אזהרת פסולי יוחסין לא יבא ממזר בקהל ה' (דגרים כג) לא יבא לו בקהל (שם) לא יבא עמוני ומואצי בקהל (שם) לא יבא להם בקהל (שם) דור שלישי יבא להם בקהל דמלרי ואדומי (שם) וקהל דגזי פלוע דכא (שם) לא חשיב דלאו מן פסולי יוחסין קא משמע:

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

הַיּוֹם יושנ בחיקו של אברהם. י"א מת היום ואם כן אין זה רב אלא שצגמרא. ונראה ס' דהא יושב בחיקו של אברהם אצינו שנכנס לצרית מילה וזה רב אלא צר אהבה שהארץ ימים הרבה משמת רבי עד דורות אחרונים צימי רב נחמן צר ילחק כדלמרין צצבא בתרא

(דף כב,): **זֹוֹה ה' ליעקב סביביו** לריו. לרים שהיו סובבים אותם בלרנס דהיינו עמון ומואב שהצריז להם יותר מן הכל כדלמרין בחלק (סנהדרין דף לו:). עמון ומואב שכיני צישי דירושלים היו אותם זוה שיהיו סובבים אותם אף בגלותם כגון הומניא דכולה דעמונאי היא כדלמריי לעילס הוסינכ סנחריצ צצבא והיו מזירים לישראל שצפוס נהרא: **חד אמר לטובה**. היה מייילל הנביא עליו: **וחד אמר לרעה**. שהיה רע צעיניו שמת מיתה יפה: **דאיספנדיא דמישן**. שלטון של מישן: **מי שעשה הטובה הזאת**. שהציל את הגולה מלהיות עבדים **לעצדות: איני יודע שאחוריהם אל הסיכל** ס' שהיה צמערב העזרה מה תלמוד לומר אחוריהם וגו' אחוריהם ממש כשהוא מפורע שגיו מתכווין להראות אחוריהם לגנאי: **ספסיס דשמואל הוא דאמר לרעה**. דשמואל לית ליה הא ס' דאמר דעבדים נשתלחו למישן מדקאמר לא חשו לה משום עצדות: **לעולם אימא לך שמואל הוא דאמר לטובה**. דלית ליה הא דנשתלחו עבדים למישן והאי דקאמר לא חשו לה משום עצדות שמואל לטעמיה דאמר עבד שאין לו לרבו רשות עליו אין קרוי עבד והכי נמי מאמר שגולום מהם ומתיאשאו מהם זהו ס' הפקר כדלמרין בגיטין (דף נט:). נתיאשתי מפלוגי עבדי ומשום לשון הפקר נקט לה דכיון דמתיאש ליה מיניה פקע ליה רשותיה: **ואינו צריך גט שיחרור**. להיות מותר בישראל: **זו דברי רבי מאיר**. ממתיי דקמני דעלו פסולין לארץ ישראל ומשמע דאין כל הארצות בחזקת מיוחסות חוץ מגבול צלצד כדלמר בריש פירקא (לעיל דף סט:). דמסייע ליה לרבי אלעזר דקאמר ייחס עורא את צבל: **ממחזוייטא**. ואין מחזא צתוך גבולין צבל האמורים לענין יוחסין: **והא צי רב כהנא לא מתנו לה הכי**. משמיה דשמואל אלא כדלמר לעיל כל הארצות בחזקת פסולות ואמר רב יהודה אמר שמואל כל הארצות עיסה: **דרב זביד מנהרדעא**. לאו היינו רב זביד סתמא: **וישנ ממזר באשדוד**. יבדלו הממזרים מהם וישנו צפני עלמס: **ייסנון צימ ישראל לרוחאן**. תרגום של וישנ: **דהוו דמיין צה**

מסורת הש"ס

א) יומא לח: ב) יצמות טז: ע"ש שהור רב, [בכתיבי: אמר רב יהודה אמר רב], א) [בכ"י: יקוס מקמך. וי"ל יקוס קמך. (רש"י, ד) סוכה גז: יומא ע"ג, א) [בכתיבי: פורעין ומתריזין כלפי מטה, וכע"ז צינאם ונפוכה, (ושם לא הוגה צ"ח מדר), ו) [לעיל עא ע"ב], ו) יצמות מת. מיר סב: גיטין לח: ח) [לקמן ע"ג, ט) חוספמא דקדושין פ"ה ה"ה, ו) [בכתיבי: רב], ז) [נע' חוס' דסנהדרין טז: ד"ה שור ושם נא: וחוס' וצחוס מה, ד"ה הלכתא], ז) [בכ"א לימא קולרין, ח) חוספמא דקדושין פ"ה ה"ג, לעיל סז, ז) [בכתיבי דפוי"ר טס"ג: והולד ממזר. וכל"ל ר"ש ממעטויל, ז) [בכ"ש שבע"י: דהלא, ט) [נע' עמית כ ע"ב], ז) [בכעמוד א, ז) [בכ"ש שבע"י: לעצדות, של חתניה דנבוכדנצר], ז) [בכ"ש ובע"י: שווא], ז) [נ"ל דלמריק. (בדפוי"ר דלמי, ז) [נ"ל הפקדט, (בדפוי"ר הפקד), ט) [דגרים כג, ג. ועי' יצמות עה ע"א, ז) [נע"ש סט ע"א], א) [נע"ש חמוס' ד"ה אמר ליה, ז) [נע"ש חוס' כמעתיב כ: ד"ה איל, א) [נראה דש' להסוף בקונטרס],

הנהות הב"ח

א) גב' מלמד שהיו מתריזין כלפי מטה ומפריעין עולם כלפי:

הנהות מהר"ב

ונשבורג

א) גב' כשמת רבא נולד רב אשי. הרמב"ם בהקדמת צתורי היה לו הניסיון עד שלא מת רבא נולד רב אשי וכי"כ בעל הלכות דף יא ע"ב:

מוסף רש"י

כגון הומניא לפום נהרא. כהומניא יוניס הס ומצריין לגני סוס נהרא, שהם ישראל עניים (יבמות סז). ממשמע שנאמר ופניהם קדמה ברי. שהיו עומדים פתח הסיכל דכתיב ברישיה דקרא והנה פתח הסיכל כעשרים וחמשה איש, ולא היה ליה למינסב אלא ופניהם קדמה וממילא דיענא דלחוריהם אל הסיכל ה', שהיכל הוא צמערב ופתחו כותל מוחזי (סוכה טז). שהיו מפריעין. מגלין, ומתריזין. רשי המפרקיע עבדו יצא לחירות. מלחשעבד לרבי עוד (גיטין דח).

^[1] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[2] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[3] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[4] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[5] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[6] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[7] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[8] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[9] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[10] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[11] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[12] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[13] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[14] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[15] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[16] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[17] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[18] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[19] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[20] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[21] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[22] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[23] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[24] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[25] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[26] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[27] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ:

^[28] וְהָיָה הַשְּׂמֵשׁ וְכָא הַשְּׂמֵשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוּאָה וְזֹרֵחַ וְהָאֵשׁ שֶׁמֶשׁ: